



## Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Evsebii Nierembergii Vita Divina, Sev Via  
Regia Ad Perfectionem**

**Nieremberg, Juan Eusebio**

**Antverpiae, 1644**

Capvt X. De admirabilibus justisq[ue] Dei judiciis, propter quæ conveniat,  
ejus nos sanctissimæ voluntati conformari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46802](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-46802)

dum, non l̄etandum: neque eas aut appetendas magnoperè, aut fugiendas; sed æqualiter ad illas omnes affici, eiique l̄atos libentesque acquiescere nos debere. tum, quia nullâ cas tristitiâ impediamus, cassoque labore nos-met-ipsos fatigemus: tum etiam, quia ad nos non spectent, cùm nostri arbitrii non sint, qui ignoremus, quid eas sit consecuturum, adeoque aërem verberaturi videamur, aut dolendo de eo quod nobis prosit, aut gaudendo de eo quod obfit.

## C A P V T . X.

*De admirabilibus justisq; Dei judiciis, propter  
qua conveniat ejus nos sanctissima vo-  
luntati conformari.*

**M**Agni res ista momenti est, ideoque de hac voluntatis cum omnibus, ac divinâ potissimum voluntate, conformatio-  
nē agam uberiori, revocaboque in me-  
moriā justa aliqua Dei judicia, admirabi-  
lemque providentiam, quâ, prēter omnem  
spem & exspectationem, multos ē miseriis  
suis ereptos in felicissimum statum extulit.  
fit enim, ut, de quo dōlent homines, quod-  
que sibi magno futurum timent detrimen-  
to, id etiam prodēsse experiantur, idque, si  
sape-

## 90 VITÆ DIVINÆ

saperent, imprimis exercere debuissent: contraquæ quotidie accidit, ut nonnemo studio omni & voluntate rem quampiam consecetur, eamque sibi mirè proficiam arbitretur, quæ ipsum funditus deinde perdit, adquæ ipsos inferos præcipitat, aut, quod mille inferis peius est, caussam præbet Numinis offendendi.

Hac ratione sanitas, honor, opes, quæque omnibus istis præfertur, vita, pluribus sexcentarum misericordiarum summæque infelicitatis materiam dedere: è diuerso autem in valetudo, infamia, paupertas, morte ipfa, magnæ sæpè felicitati locum fecerunt. Id tam certum est, ut nec ipsos, ut dixi, fugerit Gentiles.

Pompejo memorant ad summam felicitatem summamque supra homines omnes celebritatem nihil defuisse, nisi quod decennio seriùs moreretur (*a*): ita ut vita longior, quā in magni ipse sine dubio boni loco habuit, maximum ipsius fuerit infortunium, omniumque fons & caussa calamitatum. Alii contrà narrant summæ felicitatis fuisse Alexandro magno tam tempestivum obitū: (*b*) si enim ætate longius processisset

Magni

*a* Vide Plutareh. To. i. in Pompejo, mihi pag. 643. *b* Curt. lib. 10, cap. 9. & Raderus ibi.

Magni nomen, ob ea, quæ in occidente  
adversus ipsum moliebantur, amissorum  
fuisse. Usque adeò ad temporalium quoque  
bonorum incrementum facit, eorumdem  
jactura, nihilquic ad extremum æquè peri-  
culo omni vacat, tutumque ac securum est,  
quam quidquid constituit disponitque be-  
nignus & Sapiens Deus. Verum certiori-  
bus istud exemplis illustremus. Quid Na-  
mano, Principi militiae Regis Syriæ, obfuit  
tam fœdus aspectu morbus, à Deo ipso im-  
missus, ad animæ corporisque salutem am-  
pliorem? Parum tamen patienter illum tur-  
lisse, satis ipse prodit, Elisei Prophetæ ma-  
xime salutari responso tantoperè commo-  
tus & irritatus. Dolebat, nempe, sentiebat-  
que graviter, tam miserè le leprâ cooper-  
tuin; verum si ingens bonum, quod ex eâ  
accepturus erat, præ sagire potuisset, neque  
ipsi, neque Syriæ Regi ad illud compen-  
dum, opum satis fuisset. inde enim accepit  
salutem animæ, cum veri Dei cognitione,  
atque unâ corporis sanitatem tain perfe-  
ctam, ut prorsus mutaretur in novum ho-  
minem. (¶ ita ut corpori animique præ eo  
morbo, exoptari melius nihil potuisset. Pa-  
ralytico quoque illi in Evangelio, malum,

a 4 Reg. c. 5.

quo tenebatur, incomparabile fuit Dei beneficium; utpote, quod viam aperuit ad animi corporisque sanitatem longè, quam umquam habuerat, integriorem. O extenda infirmitas, tantæ caussa felicitatis, ut ex ipsius Christi ore audire meruerit: *Confide fili, remittuntur tibi peccata tua!* tantum sanè bonum numquam omnes morbi, et iam duobus annorum millibus patienter tolerati, exequent: præsertim cum non solam retulerit ille salutem animæ, verum insuper corporis valetudinem recuperaverit, eamque tam firmam, ut lecto suo, tamquam si res levissima foret, sublato dominum abierit. (a)

Facultatum prætereà, quas ranti homines faciunt, jaætura quam multis insigni fuit emolumento? Rutham paupertas sua, non modò præ ceteris ejusdem secum conditionis mulieribus ditavit, sed effecit hoc amplius, ut inter Messiae progenitores jurè ipsa ac verè numeretur. (b) Eadem paupertas beavit Apostolos, quos opibus pollentes ad tantam Christus dignitatem numquam provexisset. (c) De Rege Manasse

a Matth. 9. Marci 2. Lucæ 5. quid  
b Ruth cap. 2. & 4. Matth. 1. v. 5.

c Psalm. 112. v. 7. Matth. 11. v. 25. 1. Cor. 1. v. 26. &c seqq.

quid dicam? qui non exiguum aliquod bonum, sed totum regnum amisit, neque regnum modò, verum, quæ regno potior est, libertatem: quemque capitales hostes, vincitum catenis atque compedibus, duxerunt in Babylonem. Sensit ille sanè graviter hanc tantam calamitatem, pendebat nihilo minus hinc salus Manassis, æternū perituri, nisi sic periisset, ut ea captiuitas omnibus mundi imperiis regnisque fuerit emenda, nimirum in quâ ipse, horrendum antea peccatorum multiplicium monstrum, Rex impius & execrabilis, nosse se cœpit, inque alium & sanctum mutatus est hominem. (a)

Honoris item & existimationis, quæ sanctissima hominibus cura est, amissio; salutis, aliorumque ingentium honorū non uni causa fuit, ipsiusque quin etiam, & majoris honoris. Ignominia illa, quâ notatus fuit sanctissimus Patriarcha Iosephus, cum, velut attentati adulterij reus, heroique infidus, in carcerem conjectus est, dolorem ipsi non mediocrem creare potuit: calumniæ tamen illæ & carcer, præcipue aditum illi patefecerunt ad summos istos honores, quando totius deinceps Ægypti cum amplissimâ

a 4. Reg. 21. 2. Paral. 33. Salia. a. m. 3350. & 3392.

## 94 VITÆ DIVINÆ

plissimâ potestate Prorex, in ore oculisque  
fuit omnium, & gloriâ cominoditatibus-  
que aliis inde innumeris, supra votum ab-  
undavit. (a) Adeò frequenter morbum, de  
quo tantoperè dolemus; jacturam fortuna-  
rum, quam sic deflemus, libertatis amissio-  
nem, quā ita movemur; laudis obtrectatio-  
nem, quæ tam graviter animum sauciatur, re-  
ferre Deus solet & ordinare ad majus bo-  
num: neque bonum qualecumque; sed  
ejusdem planè generis, hoc est, ad sanita-  
tem firmiorem, ad opes majores, ad fortu-  
nam secundiorem, ad honores ampliores,  
& in quo sunt omnia, ad felicitatem sem-  
piternam.

Illud è contrario non raro contingit, ut,  
unde insolescunt, seque aliis præferunt  
mortales, indè detimenta eorumdēm ma-  
xima, infelicitasque existat. Amanum favor  
& benevolentia Regis, immensæ opes, ce-  
terorumque omnium cultus superbissi-  
mè efferebant: quæ si attentiū ille consi-  
derasset, reperisset utique, nullam se ju-  
stiorem aliam flendi timendiisque causam  
habere. quod non diu pōst eventus docuit,  
quando rebus omnibus, honore, opibus,  
gratiâ, imperio, immo vitâ ipsâ spoliatus,

*suspensus*

*a Genes. 39. &c 41.*

*suspensus est, in patibulo quod paraverat Mar-  
dochæo? Quis hic non admiretur judicia  
Dei? Quis non totus tremat horreatque  
ad ea omnia, quæ propriam potissimum  
oblectant mulcentque voluntatem? De Sa-  
lomone quid addam? Summa gloria & di-  
vitiae, quibus ad miraculum circumfluebat,  
in quantas non miserias ipsum præcipitem  
egerunt? (b) In quam gravia itidem mala  
coniecit Regem Antiochum valerudo  
prospera? quid ille scelerum flagitiorum-  
que sanus prætermisit? quanto suo alio-  
rumque commodo vitam omnem lecto  
affixus jacuisset? (c)*

*Quæ si ita esse manifestum est, si vitæ  
hujus bona, quodque singulari studio ho-  
mines expetunt, & quo impensè delectan-  
tur, corumdem bonorum consecutionem  
præcipue solet impedire: si vice versâ, ma-  
la temporalia, quæ molestè adeò ferre &  
deplorare consuevimus, in ipsis tempora-  
libus bonis adipiscendis mirificè nos adju-  
vent promoueantque, quid aliud hinc disca-  
mus, nisi omnimodam voluntatis nostræ  
indifferentiam? ita ut non magis hoc veli-  
mus quam illud: non unum præ alio, quan-  
tum*

*a Esther 3. & 7. b 2. Paral. 9. 3. Reg. 15. Ec-  
clesiast. 2. c 1. Machab. 1. & 6. 2. Machab. 9.*

tum ad nos attinet , refugiamus ; sed Deo ,  
qui novit , quid sit melius , cuncta permit-  
tamus , hoc vnicum curantes , ut volun-  
tati eius obsecundantes , ipsum , pro be-  
neplacito suo , nobiscum agere sinamus ,  
sic ut neque bona huius vitæ appetamus ,  
neque mala fugiamus : cum hæc , in  
maiora bona ; ista , in maxima mala  
verti mutarique & possint , & soleant .

Ex hâc voluntatis indifferentiâ illud cer-  
tè perpetuum commodum consequetur ,  
ut magnâ animi pace & quiete , ab omni  
mœrore & tristibus sollicitudinibus libe-  
ri imperturbatique , perfruamur ; tum vel  
maximè , hâc cum diuinâ voluntate cōfor-  
matione , plurimum apud Deū promerean-  
mur . Res ex se ipsis pares sunt & æquales  
ad malum bonumve , quorum utrum no-  
bis allaturæ sint , de eo incerti sumus . quare  
in istâ tantâ rerum confusione & pertur-  
batione , quod certius habere possumus  
remedium , quàm ut ei fidamus , nosque to-  
tos tradamus , qui ipsas intimè penetrat &  
pernoscit , nobisque vult quàm optimè ?  
cum sit Deus noster , Pater , Sponsus , frater ,  
Redemptor noster , & omne Bonum no-  
strum . In mundi hujus rebus aspiciendis ,  
prudenter imitemur cæcum quempiam ,  
qui

## C A P V T X I.

97

qui inter medias paludes deprehensus , & ignarus quo se modo indè expeditat , in easque incidere vehementer reformidans; felicem se putabit , si quis ipsum oculatus manu suaviter prehensum educat & extrahat. Cæcutimus ad unum omnes; interque res ipsas , velut inter scopulos & præcipitia , versamur miseri. quòd si iam clementissimus Deus tritâ nos securaque viâ paret ducere; numquid meritò gaudemus ? numquid maximam illi gratiam habeamus ? numquid imprudenter aliò nos convertamus , aliudve moliamur ?

## C A P V T X I.

*Continuatio materia de justis Dei iudicijs; & , periculi plenum esse , etiam in rebus minimis , divinam negligere voluntatem.*

**C**onsiderationis & timoris justorum Dei iudiciorum , non unicus iste dumtaxat fructus esse debet , ut divinæ nos Majestatis suæ beneplacito usquequaque conformemus ; verùm , ut in omnibus , etiam minimis actionibus nostris , sanctissimam ejus voluntatem perficiamus , ne digitum quidem , nisi ipsi placendi studio , moventes. Quâ in re juverit illud advertisse; Infinitam

E

nitam